

Typisk landskab med nåletræ og elletræ.

Forbandelsen der blev brudt

Flotte vinterpelse, action og pragtfulde naturscenerier – tag med tre danskere på fem intense dages bjørnejagt i British Columbia.

Tekst og fotos: Per Vigsbjerg

Hvorfor kan jeg aldrig skyde en bjørn?”, jamrede Bent, mens han trak sig i skægget. Som så ofte før havde snakken bevæget sig ind på hans adskillige – og hidtil forgæves – forsøg som bjørnejæger. Første gang i Alberta, Canada, hvor der godt nok var bjørne, men hvor det viste sig, at outfitteren havde licens til alt andet vildt end lige netop bjørn. Næste forsøg var en fuld uge i Rusland, hvor alle bjørne var som sunket i jorden. Og endelig i Labrador i Canada, hvor der trods intens pürsch ikke havde vist sig en eneste reel skudchance. ”Hvorfor skal det være

så svært at skyde en bjørn?”, gentog Bent, mens han opgivende slog ud med armene og forsvandt ud af døren.

Et halvt års tid senere steg vi ud af det lille fly i Quesnel, blot en times flyvning fra Vancouver, og befandt os nu i British Columbia med fem dages jagt på sortbjørn foran os.

Bent og jeg har taget på mange gode jagtrejser sammen, og denne tur havde vi følge af ”unge mand Kenneth”, som for første gang skulle jage i udlandet og bestemt ikke havde planer om at bruge op til flere ture på at fælde en bjørn.

RIFLERNE VAR MED!

Da vi var de eneste passagerer, der steg af flyet, var bagagen hurtigt på slisken, og alle rifler samt al bagage var nået frem i god behold. Hvilken luksus efter utallige gange at have mistet bagage på flyrejser.

Øjeblikket efter ankom vores outfitter Mike Hawkridge. Hærdebred og med sin uundværlige sorte Stetsonhat lignede han arketyperen på en canadisk rancher mere end den out- ▶

► fitter og trapper, vi havde forestillet os. Efter at have læstet bagagen på Mikes pickup steg vi ind i bilen og lagde den lille lufthavn bag os, inden vi passerede igennem Quesnel by. Byen bar præg af de enorme tømmerstakke fra områdets vidtstrakte skovarealer, der forsyner en træindustri, som kan levere alt fra færdigt tømmer til spånplader og træpulp.

Det gik nu vespå igennem enorme skove, og mindre end en time senere var vi ved teltjeren, der de følgende dage skulle være vores base for jagten på sortbjørn i området. På en lille eng med kort afstand til et vandløb var der rejst to beboelsestelte samt et køkkentelt omkring et primitivt bålsted. Hvert af beboelsesteltene rummede to gode felt-senge og en lille tykmavet brændeovn. Som en ekstra luksus var der placeret et stykke gulvtæppe imellem feltsejlene, men ellers voksede der græs og engblomster i smuk harmoni på 'gulvet' i de små telte. Som en ekstra sikkerhed mod gennemtrængning af vand havde teltene en presenning udspændt over teltdugen.

”ROOM WITH A VIEW”

I behørig afstand fra lejren var et noget træ, gammelt mobilokum rejst over et friskgravet hul, og her kunne man så sidde ganske ugeneret med døren åben og nyde noget af verdens flotteste natur.

Sortbjørne snuer gerne længe, så det gjorde vi også. Efter den lange rejse var feltsejlene forbavsende

komfortable, og det var rart at ligge i den lune sovepose og fornemme en ny dag gry.

Ved syvtiden var Mike i fuld gang med æg og bacon, så vi fulgte duften til køkkenteltet, hvor der også var små pølser på panden og baked beans i gryden. Bistået af en dampende kop cowboy-kaffe fra den store madam blå over brændeovnen vågnede vi mere og mere op. Morgendisken lå stadig tung over engen, men i løbet af den næste times tid, mens vi nød morgenmaden, begyndte solen så småt at brænde igennem.

Riflerne var netop indskudt, da Joe Lirsk rullede ind i campen. Joe, som skulle jage med Bent de kommende dage, var en mand af format.

Som han stod der lidt mere end to meter høj, solidt bygget, født og opvokset i Texas og med en lang karriere som professionel rodeorytter bag sig, kunne man heller ikke kalde ham den typiske jagtguide.

Med licenser til sortbjørn i lommen kørte Kenneth og jeg af sted med Mike mod Honolulu, et hjørne i det yderste område af den enorme jagtkoncession. Turen var dårligt startet, inden vi så den første bjørn langs vejsiden, der som de næste tre, vi mødte, hurtigt forsvandt i skoven.

VEJEN VAR VÆK

Og så med ét var køreturen slut. Grusvejen foran os var eroderet væk af en rasende strøm af skumtoppet smeltevand, hvor ingen bil kunne komme igennem. Vi fik rygsækkene på og patroner i magasinet på riflerne, inden vi en efter en forsigtigt balancerede over de sammenflikkede granrafter, der udgjorde en interimistisk bro. Fremad og op ad en længere bakke gik det i rask tempo, mens jeg spekulerede på, hvilken vittig person der havde navngivet dette øde skovområde efter hovedstaden på Hawaii – Honolulu ...

Netop som vi runder et sving, ser vi en sortbjørn i vejkanthen lidt længere fremme, men den forsvinder i raske spring ind mellem elletræerne. Vi havde lidt for meget tempo på og beslutter os for fremover at tage den mere med ro, når vi runder et sving.

Der er efterhånden gået et par timer, da Mike spotter en bjørn imel-

Hele holdet fra venstre: Per, Mike, Joe, Kenneth og Bent.

Kenneth krydser den oversvømmede vej mod Honolulu.

lem træerne på en skrænt små 100 meter fra vejen. Vi synker ned på knæ midt på vejen, hvor Kenneth, der skal have første forsøg, omgående tager anlæg og finder bjørnen i sigtekikkerten. Mike vurderer bjørnen i sin kikkert, og i samme øjeblik, den springer op og placerer forpoterne på en gammel stamme for at få et bedre overblik over oprindningen på vejen, hvisker han "shoot".

Bjørnen reagerer voldsomt på Kenneths kugle og tumler ind mellem træerne, tydeligt hårdt ramt. Ved stammen, hvor den stod lidt tidligere, starter et langt spor af kraftig schweiss, og vi finder den døde bjørn kort derfra.

Kenneth & Mike & bjørn.

DEN FLOTTE VINTERPELS

Det er ikke den største bjørn, men den er rigtig smuk, som den ligger der med sin flotte sorte vinterpels helt intakt uden afslid. Mike begynder at skinne og partere bjørnen, som bliver fordelt i plasticposer, inden det hele forsvinder ned i rygsækkene, klar til at blive båret tilbage til bilen.

Efter to-tre kilometers vandring retur begynder det at trække op med mørke skyer, og der ruller torden igennem bjergene. Vi er kun nået halvvejs, men håber på, at vi kan nå bilen, inden regnen starter. Så heldige er vi dog ikke, for sekunder efter falder regnen iskold over os. Der er kun at fortsætte, for der er ingen steder at finde ly, så vi traver gennem blødt og kolde tilbage ad skovvejen.

Naturens guder er slet ikke tilfredse med vores tilstedeværelse og straffer os yderligere med en kraftig haglbyge, der sænker temperaturen mange grader og får os til at føle os ekstra miserable. Og endelig er vi så tilbage ved bilen, får den startet og gang i varmen.

BJØRNEKOMPLEKSET

Tilbage i campen finder vi Bent, som stadig er plaget af sit bjørnekompleks. De har set et par bjørne på

afstand, men ingen, der var nogen mulighed for at jage.

Til gengæld får Kenneth fundet et par øl frem af køletasken, og vi starter fejringen af hans bedrift som bjørnejæger.

"Hvor meget tid er det lige, du har brugt på ikke at skyde en bjørn?", spørger han drillende Bent, "Du kan jo se, at det kan klares på fire timer, og der er ingen grund til at jage den halve verden for at vælte bjørn."

Den unge moose, som Mike kaldte ind.

Næste morgen afsted igen, og skovvejene virker uendelige, og timerne snegler sig af sted i bilen, mens vi ved lav hastighed afsøger det ene område efter det andet. Der har ikke været bjørne at finde hele morgenen, blot et par muldyrshjorte og en enkelt moose, som vi stoppede og observerede en tid. Mike forsøgte fra bilen med sit bedste moose-kald, og dyret reagerede prompte. Endnu et par forsøg fik den unge moose til at nærme sig yderligere og stå undrende blot 40 meter væk.

AUTO-PÜRSCH

Det er hen på eftermiddagen, inden vi ser bjørnen langt fremme i vejkanthen, optaget af at æde det korte, søde græs. Det er en rigtig god bjørn, stor af krop og med en flot, sort vamsset vinterpels. Langsomt med bilen i tomgang ruller vi nærmere på den perfekte auto-pürsch mod bjørnen, som uanfægtet fortsætter sin fouragering op langs vejen, væk fra os. Omkring 200 meter fra bjørnen trækker vi ind til siden, hopper ud af bilen – jeg med riflen og Kenneth med skydestokken. En god vind blæser direkte mod os, og bjørnen ænses ikke, at vi i rask tempo når ind på små 100 meter fra den. ►

CANADISK SORTBJØRN

Artiklens forfatter med en flot canadisk bjørn.

Det første, vi ser, da vi ruller ind i campen, er det brune bjørneskind. Fantastisk, så må det endelig være lykkedes for Bent! Det er et prægtigt skind med en farve helt over i det kanelbrune. En lille halv time senere dukker Joe og Bent op, og vi skynder os at gratulere med den fine bjørn.

OG SÅ ENDNU EN ...!

"Det er da ikke noget," svarer Bent, "så skal I se den bjørn, jeg lige har skudt." Jeg står lige så stille og vender situationen – er de her bjørne gået ham til hovedet, tænker jeg og spørger: "Hvor har du den bjørn, bilen er jo tom ...?" Men den er god nok, for efter at have pelset Bents tidlige morgenbjørn drog de af sted igen og ser så på afstand en stor bjørn passere et fældet område, inden den forsvinder ned i en stejl kløft, som har undgået skovmaskinernes fældning.

Forsigtigt pürscher de frem til kanten af kløften, får igen øje på bjørnen, som står på en stor væltet stamme i bunden af kløften, hvorefter Bent giver den en velplaceret kugle, der får den til at kollapse ned over stammen. Her efterlader de den i første omgang, for der er en 15 meter stejl skrænt, som skal forceres, inden den kan læsses på bilen.

Derfor kører vi nu alle ud til bjørnen, får bundet et reb om hver pote, hvorefter fire mand under store anstrengelser får båret dyret op af de stejle sider. Endelig oppe vælter Joe om på jorden og hiver efter vejret, der er ikke mere luft tilbage i ham. Mange års cigaretrykning ødelægger lungerne på selv den største rodeo-helt.

Godt camoufleret grouse.

JAGT, VILDT & VÅBEN

► I det Mike giver signal til Kenneth om at få skydestokken op, anbringer jeg riflen og har trådkorsset placeret til det perfekte hjertesud, da jeg lader kuglen gå. Swift A Frame-projektilet fra min .30-06 slår forbenene væk under bjørnen, der vælter på stedet, giver et par spark med bagbenene og forsvinder ned i en lille grøft.

Lynhurtigt er vi fremme ved grøften, og bjørnen er heldigvis stendød, men ikke af et hjertesud, af et hals-sud. Jeg kan ikke komme på en anden løsning, end at jeg har revet skuddet af, for riflen skød helt præcis ved indskydningen dagen før. Til alt held endte situationen ikke med en grim anskydning, men med en påmindelse om altid at være koncentreret ved skudafgivelse.

FLERE DÅSEØL

Hjemme igen har Kenneth på ny fundet os et par dåseøl, og vi fejrer dagens bjørn, da Joe og Bent ruller ind på pladsen. Og igen en dag, hvor de har set flere bjørne, men ikke noget, der var værd at forsøge sig på.

"Det er en forbandelse," jamrer Bent midt i sin øl, "nu har sådan et par nybegyndere skudt to bjørne på to dage, og hvad med mig?"

Jeg har helt ondt af min gode ven, Dianas veje er uransagelige, og jagtlykken fordeles langt fra altid efter fortjeneste.

På tredjedagen rykker Joe og Bent hurtigt ud, mens vi andre hygger os lidt længere over morgenmadsen. Solen brænder igen væk, som vi sidder omkring det lille bål og lader os underholde af Mikes historier fra vildmarken, inden vi hopper i bilen for at prøve Honolulu en gang mere.

Vejret er med os denne gang, og der er så meget sol på himlen, at vi får trøjerne stoppet i rygsækken. Næsten fremme ved ydergrænsen til reviret spotter vi en bjørn i vejkanten. Den vandrer stille rundt og spiser græs for så at rejse sig på bagbenene og gnubbe ryg op ad et træ. Kenneth har sat sig i vejkanten med godt anlæg på skydestokken, klar til at skyde.

"Denne gang skal den være rigtig stor," hvisker han til Mike, der studerer bjørnen i kikkerten. "Jeg tror, vi kan finde en større," vurderer Mike, rejser sig, og bamsen tager benene på nakken ind i skoven. Efter syv kilometer frem og syv kilometer tilbage har vi fået nok Honolulu, så vi triller stille tilbage mod campen for at få lidt aftensmad.

SIEMENS

I vores SecureEar Testimonial brochure kan du læse om 5 jægere der har været rundt i verden og afprøve SecureEar.

Ring og bestil den på telefon 63 15 40 00 og læs alle 5 historier.

SecureEar Testimonial

Erfaren jæger.

Jeg vil gerne sige Siemens tak for de gode høreværn som vi har haft lejlighed til at afprøve.

Vi har nu testet dem under ekstreme forhold i Argentina.

For det første har vi brugt dem på en Duejagt, hvor vi på 10 timer skød over 4200 duer. Vi brugte ca. 6000 skud.

Både Morten og jeg selv havde ingen problemer med dem, de var behagelige at have i ørene, og de virkede særdeles godt, også selv om det var meget varmt, mellem 27 og 32 grader midt på dagen.

Det bedste var, at når vi kom hjem fra jagten havde vi ikke noget ubehag bagefter, det plejer jeg ellers at have når man har skudt mange skud på kort tid.

De blev også testet på storvildtjagt, hvor vi skød med 375 H&H mag. Også der levede de op til vores forventninger – og mere til.

... det er de bedste høreværn som jeg nogensinde har prøvet!

Så det er de bedste høreværn som jeg nogensinde har prøvet, så derfor kan jeg anbefale dem til alle.

Jeg har gået på jagt i mere end 45 år og nedlagt over 20.000 stk. vildt, lige fra elefant til gråspurve.

Med venlig hilsen
Sten Breith

Siemens Høreapparater A/S
Ove Gjeddes Vej 9 · 5220 Odense SØ
Telefon 63 15 40 00 · www.siemens.dk/høreværn

SecureEar

Hvad giver du din bedste ven før en lang arbejdsdag?

SPORTSMAN'S PRIDE

NYHED!
EKSTRA ENERGI!
Et velsmagende energiboost af laks, kylling og oksekød.

Et professionelt foder til kvalitets- og prisbevidste hundeejere.
ON-LINE shop og dag-til-dag levering.

www.sportsmans-pride-danmark.dk

Importør: Gilpa.dk • Bredmosevej 26 - 6800 Varde • Tlf. 7526 4400

Bukkejagt i Polen

- Pristilarrangement
- 3 dages jagt
- Ophold i dobbelt værelse
- Helpension
- Forsikring og jagtticens
- Engelsktalende tolk

Pris pr. jæger
DKK 4.250,-

Fastprisarrangement ved min. 3 jægere.

- 3 dages jagt
- Ophold i dobbelt værelse
- Helpension
- Forsikring og jagtticens
- Engelsktalende tolk
- 3 råbukke uanset størrelse

Pris pr. jæger
DKK 10.495,-

Fastprisarrangement ved min. 3 jægere.

- 4 dages jagt
- Ophold i dobbelt værelse
- Helpension
- Forsikring og jagtticens
- Engelsktalende tolk
- 4 råbukke uanset størrelse

Pris pr. jæger
DKK 13.490,-

Bukkejagt i Ungarn

- Fastprisarrangement
- 3 dages jagt
- 4 dages ophold
- Helpension
- Ungarsk våbentilladelse
- Transfer lufthavn/indk. t/r
- Kørsel i revir
- 3 råbukke ml.250-350 gram

Pris pr. jæger
DKK 13.975,-

Dahl's Travel & Tours
Sorøvej 9 • 4200 Slagelse
Tlf. 22 53 12 13
oe@dahlstraveltours.dk
www.dahlstraveltours.dk

to skulle fuldmonteres, og herefter hjem til Joes Ranch, hvor vi var inviteret til aftensmad. I det hyggelige bjælkehus fik vi afrundet turen i selskab med vores utrolig gæstfrie outfittere, der havde gjort deres for at ophæve en bjørneforbandelse og forvandle vores benjamin til "mægtig bjørnejæger". Nu hvilede der kun en sidste tung opgave på den unge Kenneths skuldre: styrkeprøven med kæresten om at få den store, fuldmonterede bjørn placeret i dagligstuen.

Kenneth har lige fundet sin første bjørn.

► **EN HØJERE ENHED**

Det var den bjørnejagt for Bents vedkommende. Efter utallige skuffelser faldt alting pludselig i hak på en enkelt dag i British Columbia, to smukke bjørne blev nedlagt og lagde sig i depotet af gode jagtopplevelser.

Men holdets benjamin tørster stadig efter bjørneblod, så på fjerdedagen drager han af sted med Mike i håbet om at finde en rigtig stor bjørn til den sidste licens. Sent på eftermiddagen spotter de tværs over en stor rydning en god, stor hanbjørn i selskab med en hun nær et lille skovområde. De bruger den næste halve time på at circle rundt for at få det lille skovstykke imellem sig og bjørnene.

Meget forsigtigt starter de pürschen ind i skoven i et forsøg på at lokalisere bjørnene ude på den anden side. Blot halvvejs igennem hører de så en kraftig brummen fra bjørnen og falder omgående ned på knæ bag et par væltede stammer. Sekunder senere dukker hanbjørnen op, blot 15 meter væk og med kurs direkte mod dem. Kenneth prøver febrilsk at få korset placeret rigtigt på bjørnen, men alt er sort af bjørnepels i sigtekikkerten, som står på alt for stor forstørrelse. "Shoot, shoot, shoot!" lyder det fra Mike, og endelig, med bjørnen blot 10 meter borte, får Kenneth afgivet et frontalt skud direkte i brystet på bjørnen, som stort set vælter på stedet.

Ikke alene var det en fantastisk

pürsch med en skudsituation, som blev aldeles nervepirrende, men bjørnen var samtidig en gammel kæmpe og ubetinget den største, der blev nedlagt på turen.

På sidstedagen gik turen til konservatoren med bjørnene, hvoraf de

Sortbjørn i British Columbia

Antallet af sortbjørne i British Columbia skønnes at være mellem 120.000 og 160.000 dyr, hvilket svarer til 25 procent af den samlede sortbjørnebestand i Canada. Sortbjørnen er talrig i skovarealerne over hele provinsen, og det indebærer, at man som tilrejsende jæger har mulighed for at nedlægge to bjørne på sin jagtrejse. Jagten er kun tilladt som walk & stalk – ønsker man at jage ved bait, er der mulighed for det i naboprovincen Alberta. I British Columbia starter forårsjagten på sortbjørn generelt den 1. april og slutter den 15. eller 30. juni alt efter region. Efterårsjagten kan starte så tidligt som 15. august, men de fleste regioner har 1. september som startdato, og der jages frem til 15. eller 30. november. Som tilrejsende jæger er det et krav,

at man benytter en B.C. registreret outfitter eller ledsages af en lokal canadier, der har indhentet den fornødne ledsager-tilladelse. Før jagten påbegyndes, skal der betales jagtlicens, som koster 180 dollars, og dertil betales 180 dollars for hver bjørnelicens. For hver nedlagte bjørn betales yderligere 75 dollars i royalty, som er en naturbevaringsafgift. GOABC, organisationen for registrerede guider i British Columbia, opkræver desuden hver udenlandske jæger 150 dollars, som indgår i arbejdet for at informere den brede befolkning om trofæjagten og dens muligheder. Alle beløb tillægges seks procent regeringsafgift. Medbringes egen riffel, udstedes et midlertidigt våbendokument i Vancouver lufthavn til 25 dollars.

Eukanuba

www.eht.dk

HUNDE ER EKSTRAORDINÆRE

– FODR DEM DEREFTER

Working & Endurance

Super Premium ernæring specielt udviklet til jagt- og arbejdshunde, hunde på markprøver, udstillingshunde eller drægtige tæver.

30% mere protein og 50% mere fedt for ekstra energi og støtte til musklerne.

www.Eukanuba.dk